

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תלל - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ו טַבַּת:

סדר לקוטי מזהר"ן הי"פני:

הַיְהִי מִזֶּה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְזֵכְרֵנוּ לְבְרָכָה:

וְאֹכְלֵתֶם אֶכּוּל וְשָׂבוּעַ וְהִלַּלְתֶּם וְכוּ'. (יואל ב). מי שהוא משקע בתאות אכילה בידוע שהוא רחוק מאמת, ובידוע שדינים שורין עליו, גם זה סימן על דלות, גם יבוא לידי בזיונות ובושות. כמו שכתוב (תהלים י"ב): "כָּרַם זֶלַת לְבָנֵי אָדָם", כִּיּוֹן שֶׁנֶּצֶרֶךְ אָדָם לְבָרִיּוֹת נִשְׁתַּנָּה פָּנָיו בְּכָרוֹם' (ברכות ו:):

וְדַע מי שהוא משבר תאות אכילה, הקדוש-ברוך-הוא עושה על ידו מופתים. פי אמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ברכות ב:): כְּתִיב: "אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָּנִים", וְכִתִּיב: "יִשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ". אֲמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אֵיךְ לֹא יִשָּׂא לָהֶם פָּנִים, אֲנִי אֲמַרְתִּי וְאֹכְלֵת וְשָׂבַעַת וּבִרְכָתָהּ, וְהֵם מְדַקְדְּקִין עַל עֲצָמָן בְּכֹזֵית וּבְכַבִּיעָה'. נִמְצָא שְׁנֵי אֲתוֹת פָּנִים, הוּא עַל-יְדֵי שְׂבוּר תַּאֲוֹת אֲכִילָה. וְזֶה פֵּרוּשׁ (דברים ל"א): "וְהִסְתַּרְתִּי פָּנַי וְהָיָה לְאָכַל", פֵּרוּשׁ עַל-יְדֵי תַּאֲוֹת אֲכִילָה הוּא מִסְתִּיר פָּנִים:

וְהָאֵרַת פָּנִים, הוא תקון ואמת, בחינת יעקב, כמו שכתוב (מיכה ז): "תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב". והוא בחינת תפלין, כי יעקב הוא תפארת, כלליות הגוונים, בחינת תפלין הנקראים פאר, כמו שכתוב (יחזקאל כ"ד): "פֶּאֶרֶךְ חֲבוּשׁ" (עיין ברכות י"א). ועקר עשירות בא מאמת, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (שבת ק"ד): 'קִשְׁטָא קָאִי'. ואמרו חכמינו, זכרונם לברכה (פסחים קי"ט): "וְאֵת הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם" - זֶה מְמוֹנָה, שְׁעָלָיו קָאִי:

וְזֶה שֶׁאָמְרוּ חַז"ל (בְּרֵכוֹת כ"ד): "וְהָיוּ חַיִּיךָ תְּלוּאִים" – זֶה הַתּוֹלָה תִּפְלִיו. גַּם אָמְרוּ, (מְנַחוֹת ק"ג:): "זֶה הַקּוֹנֶה תְּבוּאָה מִן הַשּׁוֹק". הֵינּוּ שֶׁהַדְּלוֹת בָּא עַל-יַדֵּי פְּגָם הַתִּפְלִין עַל-יַדֵּי פְּגָם שֶׁל אֲמַת:

וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁעָקַר קִבְּלָתָהּ מִבְּחִינַת יַעֲקֹב, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ל"ז): "וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ".

בְּשִׁבִיל זֶה, נִקְרְאָת אֶרֶץ הַחַיִּים (זֶהר וַיִּקְרָא מ"ה:). כִּי הַתִּפְלִין נִקְרְאִים חַיִּים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה ל"ח): "ה' עָלֵיהֶם יַחֲיוּ" (עֵינַי מִנְּחוֹת מ"ד). וְזֶה שֶׁבָּחָהּ, "אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם" (דְּבָרִים ח'). כִּי לְפַעֲמִים אָדָם אוֹכֵל לֶחֶם מִחֲמַת עֲנִיּוֹת, וְלֹא מִחֲמַת חֶסֶד וְחַסְדֵּי תְּאוּהָ לְתַעֲנוּגִים אַחֲרָיִם. אֲבָל אִם הָיָה לוֹ שֶׁאֵר מְאֻכָּלִים, לֹא הָיָה אוֹכֵל לֶחֶם לְבַד. וְזֶה שֶׁבַח אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא מִחֲמַת עֲנִיּוֹת תֹּאכַל לֶחֶם, אֲלָא מִחֲמַת שְׂבוּר וּבִטּוּל תְּאוּת אֲכִילָה. כִּי הִיא מְקַבֶּלֶת הָאָרֶץ וְהַשְּׂפָעָה, מִבְּחִינַת תִּפְלִין, מִבְּחִינַת יַעֲקֹב, מִבְּחִינַת אֲמַת, שֶׁמִּשָּׁם בָּא עֲשִׂירוֹת. נִמְצָא מָה שֶׁתֹּאכַל לֶחֶם לְבַד, לֹא מִחֲמַת מִסְכְּנוֹת, אֲלָא מִחֲמַת שְׂבוּר תְּאוּת אֲכִילָה:

וְזֶה פְּרוּשׁ (בְּמִדְבָּר י"ג): "אֶרֶץ אֲכִילָת יוֹשְׁבֵיהָ", פְּרוּשׁ שֶׁהִיא מְקַבֶּלֶת שְׂפָעָה מִבְּחִינַת יַעֲקֹב, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ".

וְזֶה פְּרוּשׁ, כִּי הִיא שֶׁמְלָתוֹ לְעוֹרוֹ, דָּא עוֹר שֶׁל תִּפְלִין (תְּקוּנִים תְּקוּן ס"ט דָּף צ"א:). שֶׁבָּהּ נִכְנָס בְּחִינַת תִּפְלִין: [לְכַאוּרָה אֵין לָזֶה פְּרוּשׁ, מָה חֲבוּר יֵשׁ לְעַנְיָן זֶה לְמָה שֶׁכָּתוּב לְמַעְלָה. אֲךָ נִרְאֶה כּוֹנֵנוֹ הַקְּדוּשׁ, כִּי לְמַעְלָה מִבְּאֵר שֶׁעַל-יַדֵּי תִפְלִין, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֲמַת, בְּחִינַת יַעֲקֹב, שֶׁזּוֹכִין עַל-יַדֵּי שְׂבִירַת תְּאוּת אֲכִילָה, עַל-יַדֵּי-זֶה נִצּוֹלִין מִדְּלוֹת וְעֲנִיּוֹת כַּנ"ל. וְזֶהוּ מָה שֶׁהִבִּיא מִקְרָא זֶה, "כִּי הִיא שֶׁמְלָתוֹ" וְכוּ', לְעַנְיָן זֶה. פְּרוּשׁ: כִּי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתלו **זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר** יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מקרא זה נאמר על העני והאביון, "כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו". ומרמז על עניות השכינה בגלותא, שמשם עקר העניות של ישראל בגלות, כמבאר בתקונים (שם). וזהו: "כי היא כסותה וכו' היא שמלתו לעורו", דא תפלין. הינו שהתפלין הם עקר השמלה המגנת על ענית השכינה וכנסת ישראל, כי תפלין מבטלין הדלות. כי עקר השפע והעשירות נמשך על ידי בחינת יעקב, שהוא בחינת אמת, בחינת תפלין. כך נראה לי לפרש:

וְזֶה פְּרוּשׁ (דברים י"א): "ונתתי עשב", דא ע"ב שין (תקון נ"א וזהר בראשית כ"ה), דא כלליות הגונים. "בשדך לבהמתך", כשתשדך את הבהמיות אז יתגלה כלליות הגונים, כמו שכתוב: "ישא ה' פניו אליך":

וּכְשֵׁפּוֹגִים באמת, בכלליות הגונים, אזי נעשה מכלליות הגונים בוששה. ובא עליו בוששה (עיין זוהר אמור פ"ט: ובתיקון נ"ח). הינו עניות. כמו שכתוב: "כרם זקת לבני אדם", נשתנה פניו לכמה גונים, ככרום:

וְאֵנְחָנוּ בני ישראל, מקבלין השפע דרך ארץ ישראל. ושפע ארץ ישראל, היא הארת פני יעקב, הארת התפלין. ובשביל זה כתיב בה, (בראשית מ"ט): "הנותן אמרי שפר". כי שפר, זה בחינת פאר, בחינת תפלין. הינו, שהיא נותנת לנו אותיות הארה שקבלה מתפלין: וזה פרוש, (קהלת ט'): "ראה חיים עם אשה". הנותן אמרי שפר ראשיתבות אשה, וזה: "ראה חיים" דיקא, כי תפלין נקראים חיים. וזה: "נפתלי אילה שלוחה" וכו', נפתלי אותיות תפלין:

וּכְשֵׁאֲנוּ אוכלים שפע אמת הבא דרך ארץ ישראל, ואחר כך אנו מדברים הלילו של הקדוש ברוך הוא בזה

הַכֹּהֵן, אֲזִי נַעֲשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ חֲדָשָׁה. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (הַקְדָּמַת הַזִּיכָר ה.ה.): "לֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָה", אֵל תִּקְרֵי עַמִּי אֲלֵא עַמִּי, בְּשֵׁתְפִי וְכוּ'. כִּי שָׁמַיִם הֶחֱדַשׁ נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הָאָרֶת פְּנֵי יַעֲקֹב, וְהָאָרֶץ הֶחֱדַשָׁה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוֹלֶכֶת הַשֶּׁפַע דֶּרֶךְ אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, נִמְצָא שֶׁבָרָא עֲבָשׁוּ שָׁמַיִם וּמִזְלוֹת אַחֲרֵיהֶם. נִמְצָא שֶׁמִּשְׁנֵה הַטֶּבַע שֶׁהָיָה מְטַבֵּעַ בַּמִּזְלוֹת הָרֵאשׁוֹנִים, כִּי עֲבָשׁוּ נַעֲשֶׂה מִזְלוֹת חֲדָשִׁים. נִמְצָא שֶׁעַל-יְדֵי שְׁבוֹר תַּאֲוֹת אֲכִילָה, נַעֲשֶׂה מוֹפְתִים וּפְלָאוֹת:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מַוְתָּרִין הַיּוֹמִי:

וּאֲכַלְתֶּם אֶכּוֹל וּשְׁבוּעַ – מִז

א מי שֶׁהוּא מְשַׁקֵּעַ בְּתַאֲוֹת אֲכִילָה בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא רָחוֹק מֵאֲמַת וּבְיָדוּעַ שְׁדִינִים שׁוֹרִין עָלָיו. גַּם זֶה סִימָן עַל דְּלוֹת. גַּם יָבוֹא לְיַדֵּי בְּזִיוְנוֹת וּבּוֹשׁוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כָּרַם זָלַת לְבָנֵי אָדָם" (תְּהִלִּים י"ב ט), וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה: 'שֶׁהִנְצַרְךָ לְבְרִיּוֹת נְשִׁתְנָה פָּנָיו בְּכָרוֹם' (בְּרָכוֹת ו) לְכַמָּה גְּזוּנִין:

ב וּמִי שֶׁמִּשְׁבֵּר תַּאֲוֹת אֲכִילָה הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עַל יָדוֹ מוֹפְתִים:

ג וְהָאָרֶת הַפְּנִים הוּא תִקּוּן וְאֲמַת (תִּקּוּן שְׁבִיעִי מִשְׁלֵש־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַרְחָמִים) בְּחִינַת יַעֲקֹב כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "תִּתֵּן אֲמַת לְיַעֲקֹב" (מִיכָה ז' כ) שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּפִלִּין הַנִּקְרָאִים פָּאָר כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "פָּאָרְךָ חֲבוּשׁ" (יְחֻזְקָא ל כ"ד יז). כִּי יַעֲקֹב הוּא תַפְאֲרַת כְּלָלִיּוֹת הַגְּזוּנִין בְּחִינַת אֲמַת בְּחִינַת חַיִּים וּמִשָּׁם עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת וְכֹל הַהֲשָׁפְעוֹת טוֹבוֹת בְּחִינַת קְשֻׁטָּא קָאִי (שֶׁבֶת ק"ד) בְּחִינַת: "הִיקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם" זֶה מָמוֹנוֹ שֶׁעָלָיו קָאִי' (פְּסָחִים קי"ט). וְכִשְׁפוּגְמִין בְּתַפְלִין חָם וְשָׁלוֹם בָּא עֲנִיּוֹת

✧
✧
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
✧
✧

✧
✧
 אֲתַלַּח מִזִּמְתוֹ מִזִּמְתוֹת וְיִצְעַק לֵאמֹר מִקּוֹה שִׂדְרָה מִסְפָּרֵי רַבְצוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל
 ✧
✧

✧
✧
 "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאִנְצַח" שֶׁעִי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת
 ✧
✧

וּבְזִיוֹנוֹת וְחַיּוֹ תְלוּיִים מִנְגֵד, רְחֻמָּא לְצֻלָּן (בְּרֻכּוֹת כ"ד). וְכֵן
 בְּשִׁפּוּגִים בְּאַמַּת בָּא עָלָיו חֵם וְשָׁלוֹם, דְּלוֹת וּבוֹשׁוֹת אֲבַל הָאוֹחִז
 בְּמֵדֵת הָאַמַּת פְּרִנָּסְתוֹ בְּרוּחַ:

סִדְרָה תִּשְׁי מִזִּמְתוֹת הַיּוֹמִי:

גְּדוּלַת נוֹרָאוֹת הַשְּׂגָתוֹ

גַּם מֵעַנִּין זֶה מִבְּאֵר כִּבֵּר הַרְבֵּה בְּהַשְׁיָחוֹת שְׂנֵדְפָסוֹ, וּבְכֹאֵן הוֹבֵא רַק מֵה שְׁלֵא הוֹדָפָם
 עֵדִיין:

(א) שָׁמַעְתִּי בְּשִׁמּוֹ שְׁאָמַר מָתִי יֵשׁ לִי הַתְּבוּדָּוֹת וְאָמַר
 שְׁבַשְׂעָה שְׁכָל הָעוֹלָם עוֹמְדִים סְבִיבֵי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּתוֹכָם אִזּוֹ יֵשׁ לוֹ
 הַתְּבוּדָּוֹת. כִּי הוּא יָכוֹל לְצַעַק בְּקוֹל דְּמָמָה דְּקָה וְקוֹלוֹ נִשְׁמָע
 מִסוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפּוֹ. וְגַם אָנְכִי שָׁמַעְתִּי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ בְּעֲצָמוֹ
 שְׁיֵשׁ לוֹ קוֹל דְּמָמָה דְּקָה, שְׁיִכּוֹל לַעֲמֹד בֵּין הָעָם וְהַמּוֹן אֲנָשִׁים
 וְיִצַּעַק בְּקוֹל דְּמָמָה דְּקָה מִסוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפּוֹ, וְכֹל הָאֲנָשִׁים
 סְבִיבֵי לֹא יִשְׁמְעוּ בְּלָל. וְכֵן לְעַנִּין רְקוּדִין אָמַר שְׁבַשְׂעָהוּא יוֹשֵׁב בֵּין
 הָעוֹלָם הוּא יָכוֹל לְרַקֵּד רְקוּד נְפִלָּא מְאֹד וְגַם פִּעַם אַחַת שָׁמַעְתִּי
 בְּעֲצָמִי שְׁאָמַר, בְּשַׂעָה שְׁיֹשֵׁב בֵּין הָעוֹלָם אֲנִי הוֹמָה כְּמִי שְׁכָל
 הָעוֹלָם עוֹמְדִים סְבִיבוֹ וְהוּא מְרַקֵּד מְאֹד וּבְתוֹךְ כֶּךָ בָּאוּ כָּלִי זְמָר
 שֶׁל חֶתְנָה. אַחֲר־כֶּךָ בְּאִיזָה זְמַן דִּבֵּר עִמָּנוּ וְגִלָּה גַם לָנוּ קֶצֶת עַנִּין
 זֶה שְׁנוּכָל לַעֲמֹד בֵּין אֲנָשִׁים וְלְצַעַק בְּקוֹל דְּמָמָה דְּקָה וְכוּ' בְּמִבְּאֵר
 בְּמָקוֹם אַחֵר:

(ב) מֵעַנִּין שְׁיִכּוֹל לַעֲשׂוֹת אֲנִדְאָסְעֵנְיָא [עֲרֵעוֹר] וְלְשַׁלַּח הַדְּבָר
 לְהַקְיָסָר בְּעֲצָמוֹ וְכוּ'. וְאָמַר אִזּוֹ שְׂזָה מֵה שְׁאַתָּם רוּאִים שֶׁלְפָּעָמִים
 אֲנִי כּוֹתֵב אִיזָה דְּבָר וְשׁוֹרֶף: אֲנִי שׁוֹלַח הַדְּבָר עַל-יַדִּי הָעֵשֶׂן וְרַבִּי
 שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי רִמְזוּ קֶצֶת מִזֶּה בַּזְהָר וְכוּ':

רמג (ג) בְּעֵינַי מְלִי דְעֻלְמָא וְאַפְלוּ מְלִי דְשְׁטוּתָא, שְׂיִכּוּלִין הַצְּדִיקִים
 הַגְּדוּלִים לְהַעֲלוֹת אוֹתָן דְבוּרִים וְלַעֲשׂוֹת בְּסַפּוּרֵיהֶם מִעֵינַיִם שֶׁל
 חַל עֲבוּדָה גְּדוּלָּה, וְכִמוֹ שְׁמוּבָן קֶצֶת מִהַדְרָכִים וְהַהֲנַחְגוֹת
 שְׁמִסְפָּרִים מִהַבֵּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ וּמִשָּׂאֵר צְדִיקִים
 נוֹרָאִים שֶׁהָיוּ בַּדּוֹרוֹת הַסְּמוּכִים. וְגַם בַּזְהַר הַקְּדוֹשׁ מְרָמֵז קֶצֶת
 מִעֵינַיִן זֶה כִּמּוּבָא שָׁם עַל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא שֶׁהָיָה מְסִידֵר תְּלַת
 פְּרָקִי מְלִי דְשְׁטוּתָא. אֲבָל הַפְּלָגַת גְּדֻלַּת חֲכָמָתוֹ וְעֵצֶם קְדֻשָּׁתוֹ
 וְהַשְּׁגָתוֹ שֶׁהָיָה לְרַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ בְּעֵינַיִן זֶה בְּעֵינַיִן סַפּוּרֵי
 שְׂיַחּוֹת חֲלִין וְכוּ' הָיָה מְפֻלָּג וְנִשְׁגָּב מְאֹד. וְקֶצֶת הָיָה מוּבָן וּמְרָמֵז
 לְמִי שְׂזָכָה לְעַמֵּד לְפָנָיו וּלְדַבֵּר עִמּוֹ, כִּי כָּל הַמֵּינֵי סַפּוּרִים שְׂיִישׁ
 בְּעוֹלָם [וְכֹל הַמֵּינֵי שְׁטוּתִים] וְכוּ' שְׁמִסְפָּרִין הָעוֹלָם, הַכֹּל הָיָה בָּא לְפָנָיו
 וְגַם כָּל הַמַּעֲשִׂיּוֹת הַנְּדַפְּסִים הַכֹּל הָיוּ לְפָנָיו. וְהָיָה חָפִיץ בְּכָל פֶּעַם
 שְׂיִסְפְּרוּ לְפָנָיו חֲדָשׁוֹת מִעֲסָקֵי הָעוֹלָם, כִּי הָיָה יָכוֹל לְהַעֲלוֹת
 וְלַעֲשׂוֹת עֲבוּדָה נוֹרָאָה וְנִעְלָמָת מְאֹד בְּכָל הַסַּפּוּרִים שְׂבָעוֹלָם.

(השמטה) פֶּעַם אַחַת שִׁמְעַתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ שֶׁכֹּל הַדִּיבּוּרִים שֶׁבָּאִים
 לְפָנָיו נַעֲשֶׂה מֵהֶם עֵינַיִם אַחֲרָיִם לְגַמְרֵי, וְאַפִּילוּ מִי שֶׁמִּסְפָּר לְפָנָיו
 וְכוּ' מֵאַחַר שֶׁבָּאִים לְפָנָיו נַעֲשֶׂה מֵהֶם עֵינַיִם אַחֲרָיִם לְגַמְרֵי וְכוּ'.
 וְאַף עַל פִּי כֵן אָמַר שֶׁטוֹב יוֹתֵר שֶׁאֵפִילוּ לְפָנָיו לֹא יִסְפְּרוּ וְכוּ' כִּלְלֵי,
 רַק כִּשְׁנֹדֵמֵן שִׁסִּיפֵר אֶחָד לְפָנָיו נַעֲשֶׂה אֲצִלוּ בּוֹזֵה עֵינַיִן אַחַר
 לְגַמְרֵי.

וְמִי שְׂזָכָה לְעַמֵּד לְפָנָיו בְּקַבִּיעוּת, אֲף־עַל־פִּי שֶׁלֹּא הָיָה מִי שְׂיִבִין
 עֵינַיִן הַהֲנַחְגוֹתָיו אֲפִילוּ כְּטַפָּה מִן הַיָּם, אֲף־עַל־פִּי־כֵן הָיָה אֲפֻשָּׁר
 לְהַבִּין אִיזָה רָמֵז בְּעֻלְמָא עַד הֵיכָן מִגִּיעַ סוּד שְׂיַחְתּוֹ בְּעֲסָקֵי הָעוֹלָם
 וּבְמִלֵּי דְשְׁטוּתָא. כִּי כִּמָּה פְּעָמִים זָכִינוּ לְשִׁמְעַת תּוֹרָה נְפִלְאָה מִעֵין
 הַשְּׂיַחָה וְהַסַּפּוּרִים שְׁסַפְּרָנוּ עִמּוֹ מִקְּדָם. וְאִי אֲפֻשָּׁר לְבָאֵר כָּל זֶה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתמ אומר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" א
זקן נתן ולא יעבור" ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות א

בכתב, בענין השיחה והספור עמו שיחת חלין. ומי שזכה לעמוד לפניו ראה בזה חדושים נפלאים ונוראים, וכמה וכמה צדופים שנתגלו על-ידי-זה. מלבד הנסתרות. כי לא גלה אפלו כטפה מן הים כי היה סתום ונעלם מאד בתכלית ההעלם. ועדין אורו הגדול סתום ונעלם מאד מן העולם עד שיבוא משיח צדקנו במהרה בימינו, אז ידעו גדלתו ותפארתו.

וביותר ויותר קדם הסתלקותו כשבא מלמברג עד שנסתלק שהיה משך שתי שנים ויותר שאז היה לו החולאת הכבד שלו, אז היו מספרין לפניו יותר ויותר מעסקי העולם. ובקש שיספרו לפניו בכל פעם חדשות, ואמר שאינו יודע איך אפשר לחיות בלא חדשות. והיה דרכו על-פי רב שרב היום היה סגור ומסגר. ואחר-כך היה מדבר עם העולם הן מה שהיה צריך איזה אדם לדבר עמו איזה עצה באיזה עסק ובפרט עצות ביראת שמים ובעבודת השם שזה היה רב עסקו עם מקרביו, והן שאר שיחות וספורים כל מה שנודמן לתוך פינו. ורב רב היה בא מתוך השיחה הנ"ל לשיחות נפלאות של תורה ותפלה ויראת שמים, ודרכו היה תמיד שאפלו כשהיה מדבר עם בני אדם שיחות חלין היה רגלו ורב גופו מרתתין מאד. והיה רגלו מזדעזע ממש מאד וכשהיה נסמך על השלחן היה השלחן עם כל שאר אנשים הנסמכים על השלחן גם-כן מרתתין מחמתו כי היה רגלו וגופו מרתת ומזדעזע תמיד. ומי שלא זכה לראות היראה שהיתה מנחת על פניו תמיד לא ראה יראה מעולם.

והיה עליו כל מיני חן שבועולם. והיה מלא יראה ואהבה נפלאה שבועולם. והיה מלא יראה ואהבה וקדשה נפלאה ונוראה בכל איבר ואיבר. והיה מפשט מכל המדות והתאוות רעות בתכלית

הַפְּשִׁיטוֹת וּבִתְכֵלִית הַבְּטוּל שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְמַח אֲנוּשֵׁי לְשַׁעַר כָּלֵל
 אֲשֶׁר לֹא נִמְצָא דְגֻמָּתוֹ בְּעוֹלָם כָּלֵל. וְהָיָה חֲדוּשׁ נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד
 מֵה שְׂאֵין הַפָּה יְכוּל לְדַבֵּר וְהֵלֵב לְחֹשֵׁב:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

מֵח הָעֶקֶר הִיא הָאֲמוּנָה. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְחַפֵּשׂ אֶת עֲצָמוֹ אִם
 אֲמוּנָתוֹ שְׁלֵמָה, וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה תָּמִיד, כִּי עַל-יְדֵי פְגַם
 אֲמוּנָה בָּאִים מַכּוֹת מְפֹלְאוֹת, שְׂאֵין מוֹעִיל לָהֶם, לֹא רְפוּאוֹת וְלֹא
 תְּפִלָּה וְלֹא זְכוּת אָבוֹת. גַּם אֵין מוֹעִיל לְהַחֲוֹלָה קוֹל צַעֲקַת שָׁל אָח
 וְגִבְיָחוֹת, כִּי לְפַעְמִים מוֹעִיל לְהַחֲוֹלָה אֱלוֹ הַקּוֹלוֹת, שְׁמֵר־חֲמִין עָלָיו
 עַל-יְדֵי-זֶה, אֲבָל עַל-יְדֵי נְפִילַת הָאֲמוּנָה, גַּם אֱלוֹ הַקּוֹלוֹת אֵין
 מוֹעִילִין (שם ה).

מִז כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל מֵאֲמוּנָה, חֵם וְשָׁלוֹם, וְאֲזִי אֵין מוֹעִיל אֲפִלּוֹ קוֹל
 צַעֲקָה בְּלֹא דְבוּר אֲזִי צָרִיךְ לְצַעֵק מֵעֶמֶק הַלֵּב, בְּבַחֲיִנַת
 "מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ ה'", מֵעֶמֶק אֲדָבָא; וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּלּוּ עֲצוֹת
 עֲמָקוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה גִדְּלָה הָאֲמוּנָה וְנִתְתַקְּנָתָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה חוֹזְרִין
 וְנִתְתַקְּנִים כָּל הַנֶּ"ל, שֶׁהֵם רְפוּאוֹת וְתְּפִלָּה וְזְכוּת אָבוֹת וְכו' (שם).
 מִג עַל-יְדֵי נְפִילַת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשִׂין וְנִתְחַזְּקִין
 אֲמוּנוֹת כְּזָבוֹת. וְכֵן לְהַפְּדָה, כְּשֶׁמַּעֲלִין וּמִתְקַנְיִן הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
 עַל-יְדֵי-זֶה נַחֲלָשִׁין וְנוֹפְלִין הָאֲמוּנוֹת כְּזָבוֹת, וְחוֹזְרִין וְשׁוֹבִין
 הָעֶכוּ"ם מֵאֲמוּנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁלָּהֶם לְאֲמוּנָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה וְנַעֲשִׂין
 גְּרִים. וְלְפַעְמִים נַעֲשִׂים גְּרִים בְּכַח, דְּהִינּוּ אֶף-עַל-פִּי שְׂאֵינָם בָּאִים
 לְהַתְּגַיֵּר מִמָּשׁ בְּפַעַל, אֶף-עַל-פִּי כֵן מִכִּירִין אֶת הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ
 בְּמָקוֹם שֶׁהֵם, וְיוֹדְעִים וּמְאֲמִינִים שִׁישׁ יְחִיד קַדְמוֹן יְתִבְרָךְ;
 וְלְפַעְמִים נַעֲשִׂים גְּרִים בְּפַעַל מִמָּשׁ, שְׁבָאִים וּמִתְגַּיְרִין. וְאֱלוֹ
 הַגְּרִים מִזִּיקִין לְיִשְׂרָאֵל וּמִכְנִיסִין גְּאוֹת וְנֵאוֹף בְּיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִין

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתמב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עדין לזה כמה תקונים (שם; עיין תפילין, אות ו).

מד עקר האמונה שלמה זוכין על-ידי התקרבות לצדיק האמתי שיש לו בחינת רוח הקדש, שעל-ידי-זה נתברר המדמה, שעל-ידי-זה עקר שלמות האמונה, שזוכין להאמין בהשם יתברך ובחדוש העולם, שהוא יסוד הכל וכל העולם תלוי בזה (שם ח; עיין צדיק, אות צח).

מה האמונה תולה בפה של האדם, שצריכין לדבר האמונה בפה, כמו שכתוב: "אודיע אמונתך בפיו". ועל-כן כשאדם נופל מאמונה, חם ושלום, עצה לזה, שידבר האמונה בפיו, שיאמר בפה מלא שהוא מאמין וכו'; כי זה בעצמו שמדבר בפיו דבורי אמונה, זה בעצמו היא בחינת אמונה. גם על-ידי-זה זוכה לבוא לאמונה שלמה, כי האמונה תולה בפה של האדם כנ"ל (שם).

סדר שיחות הר"ן הישנים:

קלח שמעתי מפיו הקדוש בעת שדבר עמנו מגדל הענין של ספורי מעשיות מצדיקים, שנדפס בספריו הקדושים (בסימן רל"ד חלק א') ואמר אז שהוא בעצמו זכרוננו לברכה, עקר התעוררותו לעבודת השם יתברך באמת היה על-ידי ספורי מעשיות מצדיקים וספר שבבית אביו ואמו הצדיקים זכרונם לברכה, היו שכיחים שם כל הצדיקים כי כל הצדיקים היו מצויים בקהלת מעז'בוז' מחמת שהוא מקום הבעל-שם-טוב זכרוננו לברכה ורבים בכלם התאכסנו בבית אביו זכרוננו לברכה, ושמע הרבה מעשיות מצדיקים ועל-ידי-זה היה עקר התעוררותו להשם יתברך עד שזכה למה שזכה:

קלט ספר לי אחד מאנשיו שפעם אחד ספר לרבנו זכרוננו לברכה, שדברו לו איזה שדוך ואמר האיש הנ"ל לפניו זכרוננו לברכה,

שָׁשׁם אֵין מָקוֹם לְפָנָיו הַשֵּׁיב לוֹ: כְּשֵׁישׁ לְהֶאָדָם לֵב שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֵין
 שִׁיךְ אֶצְלוֹ מָקוֹם וְכוּ' כִּי הַלֵּב הוּא אֱלֹהוֹת וְכוּ' וְכוּ' (כַּנְדָּפָם בְּלִקוּטֵי
 תַּנְיָנָא סִימָן נ"ו):

קָמָ כְּשֶׁאָמַר לִי עֲנִין הַנְּדָפָם בְּלִקוּטֵי תַּנְיָנָא סִימָן פ"ו עַל פְּסוּק
 (שְׁמוֹת ו"ט): "מִקְצֵר רוּחַ וּמַעְבוּדָה קָשָׁה", שְׁעַל-יְדֵי קִטְנוֹת אֲמוּנָה
 צָרִיכִין לְעִבּוּדוֹת קָשׁוֹת וְכוּ' עֵינַן שָׁם, עֲמַדְתִּי לְפָנָיו כְּמִשְׁתוֹמֵם
 וּמִחֲשֻׁבוֹתֵי הָיוּ תְּמִהִים בְּעֲנִין זֶה כִּי נִדְמָה לִי שֵׁישׁ לִי אֲמוּנָה קָצַת
 עָנָה וְאָמַר בְּלִשׁוֹן גְּעָרָה קָצַת כְּאוֹמֵר: וְאִם יֵשׁ לָךְ אֲמוּנָה, אֵין לָךְ
 אֲמוּנָה בְּעֲצֻמָּךְ (הָאִסְטִי אֵין דִּיר קִיין אֲמוּנָה נִיט) וְהַזְכִּיר מִיָּד מֵאָמַר
 רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָּה: כִּי מִי בִּז לְיוֹם קִטְנוֹת, מִי גָרַם לְצַדִּיקִים
 שִׁיתְּבִיבּוֹ שְׁלַחָנָם לְעֵתִיד לָבוֹא קִטְנוֹת שְׁהָיָה בָּהֶם בְּעֲצֻמָּן שְׁלֹא
 הֶאֱמִינוּ בָּהֶם בְּעֲצֻמָּן וְרַש"י זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָּה, פִּרְשׁ שָׁם כְּפִשׁוּטוֹ-
 קִטְנוֹת אֲמוּנָה אֲבָל מִדְּקָדוּק לְשׁוֹן הַגְּמָרָא שֶׁאָמְרוּ שָׁם קִטְנוֹת
 שְׁהָיָה בָּהֶם, נִרְאֶה מְבֹאָר דְּבַרֵּי רַבֵּנוּ זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָּה, שְׁעַקֵּר
 קִטְנוֹת הָאֲמוּנָה שְׁלַחָן הָיָה בָּהֶן בְּעֲצֻמָּן וַיֵּשׁ לְפָרֵשׁ לְפִי זֶה שְׁלֹא
 הֶאֱמִינוּ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהוּא טוֹב לְכָל זֶה וְהֵם חֲשׁוּבִים וְגְדוֹלִים
 בְּעֵינָיו יְתִבְרַךְ וּמִחֲמַת זֶה הָיָה בָּהֶם קִטְנוֹת וְזֶה הָיָה עַקֵּר קִטְנוֹת
 הָאֲמוּנָה שְׁלַחָם מֵה שְׁלֹא הֶאֱמִינוּ בָּהֶם בְּעֲצֻמָּן וַיֵּשׁ לְכוּן גַּם פִּרוּשׁ
 רַש"י לְזֶה וְהַכֵּל הַמּוּבָן מִדְּבָרָיו שֶׁהֶאָדָם צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ אֲמוּנָה
 בְּעֲצֻמוֹ שְׁגַם הוּא חָבִיב בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ כִּי לְפִי גְּדֻלַּת טוֹבָתוֹ
 שֶׁל הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ גַּם הוּא גְּדוֹל וְחָשׁוּב בְּעֵינָיו יְתִבְרַךְ וְכָבֵד מְבֹאָר
 עֲנִין זֶה כִּמָּה פְּעָמִים שָׁאִין זֶה עֲנָה לְהִיּוֹת בְּמַחִין דְּקִטְנוֹת חַס
 וְשְׁלוֹם, וְצָרִיכִין לְבַקֵּשׁ הַרְּבִה מִהַשֵּׁם יְתִבְרַךְ לְזִכוֹת לְדַרְכֵי עֲנָה
 בְּאַמְתַּת וְכוּ' (עֵינַן בְּלִקוּטֵי תַּנְיָנָא סִימָן כ"ב וּבְסִימָן ע"ב) וְעוֹד בְּכִמָּה
 מְקוֹמוֹת גַּם אַחַר-כֵּךְ בְּסִמּוּךְ אַחַר שֶׁאָמַר עֲנִין הַנ"ל, הַגִּיעַ רֵאשׁ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תתמד - צמור מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 צמור מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 צמור מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -

הַשָּׁנָה וְאָמַר אֲזִי הַתּוֹרָה חֲדֵי רַבִּי שְׁמֵעוֹן סִימָן ס"א בְּחֶלֶק רֵאשׁוֹן
 וְשֵׁם הַזְּכִיר עֲנִין חֶסְרוֹן אֲמוּנָה בְּעֲצֻמוֹ עֵינַי שָׁם בְּאוֹת ה' מֵהַ
 שְׁכָתוֹב שָׁם וַיֵּשׁ שֵׁשׁ עָלֵיהֶם מִחֲלוּקָת מַחֲמַת שְׂאִין לָהֶם אֲמוּנָה
 בְּעֲצֻמָּן וְכוּ':

סֵדֶר שְׁלָחוּ עֲרוּךְ הַיּוֹמֵי:

(ד) יכול ישראל ליתן לאינו יהודי מעות להתעסק בהם ואע"פ
 שהאינו יהודי נושא ונותן בהם בשבת חולק עמו כל השכר בשוה
 מפני שאין מלאכה זו מוטלת על ישראל לעשותה שנאמר שהא"י
 עושה שליחותו וכן אין העסק ניכר ממי הוא: הגה ודוקא בכי האי
 גוונא שהא"י נושא ונותן לחוד עם המעות אבל אם כל אחד עוסק ביומו
 וישראל צריך לעסוק נגד מה שעוסק הא"י בשבת אסור (ב"י בשם גאון)
 וישראל שיש לו משכון מן האינו יהודי עיין לקמן סימן שכ"ה סעיף ב' וג':
 (ה) מותר לישראל ליתן סחורה לא"י למכור אם קצין לו שכר
 ובלבד שלא יאמר לו מכור בשבת תנור שלקחו ישראל משכון
 מאינו יהודי וקבל עליו האינו יהודי שמה שיעלה שכר התנור יתן
 לישראל ברבית (קצוצה) מעותיו מותר ליטול שכר שבת לפי שהוא
 ברשות האינו יהודי ואין לישראל חלק בו וגם אין הישראל אומר
 לו לעסוק בשבת והאינו יהודי כי טרח בנפשיה טרח לקיים תנאו:
 (ו) אם אפו אינם יהודים בתנורו של ישראל בשבת על כרחו
 ונתנו לו פת בשכר התנור אסור ליהנות ממנו:

סימן רמו (א) מותר להשאיל ולהשכיר כליו לאינו יהודי ואע"פ
 שהוא עושה בהם מלאכה בשבת מפני שאין אנו
 מצווים על שביתת כלים ויש אומרים דכלים שעושים בהם מלאכה
 כגון מחרישה וכיוצא בה אסור להשכיר לאינו יהודי בע"ש וביום
 הה' מותר להשכיר לו ובלבד שלא יטול שכר שבת אלא בהבלעה

כגון שישכיר לו לחודש או לשבוע ולהשאיל לו מותר אפילו בערב שבת: הגה וכן עיקר כסברא האחרונה ומותר להשאיל לו בערב שבת (טור וסמ"ג וסמ"ק ותוס' פ"ק דשבת) אע"ג שמתנה שהאינו יהודי יחזור וישאיל לו ולא אמרינן בכי האי גוונא דהוי כשכירות: (הגהות מיימוני פ"ז): (ב) אסור להשאיל שום כלי לא"י בשבת ואפילו בערב שבת אם הוא סמוך לחשיכה כל שאין שהות להוציאו מפתח ביתו של המשאיל קודם חשיכה מפני שהרואה סבור שישראל צוהו להוציאו: (ג) אסור להשכיר או להשאיל בהמתו לאינו יהודי כדי שיעשה בה מלאכה בשבת שאדם מצווה על שביתת בהמתו: הגה אבל יכול להשכיר או להשאילה ולהתנות שיחזירנה לו קודם השבת אבל לא מהני אם מתנה עם הא"י שתנוח בשבת כי אין האינו יהודי נאמן על כך. (סמ"ג וסה"ת ומרדכי פ"ק דשבת) ואם השאילה או השכירה לאינו יהודי והתנה עמו להחזירה לו קודם השבת ועיכבה בשבת יפקירנה בינו לבין עצמו קודם השבת או יאמר בהמתי קנויה לא"י כדי שינצל מאיסורא דאורייתא: הגה ואם רוצה יכול להפקירה לפני ג' בני אדם כדין שאר הפקר ואפילו הכי אין שום אדם יכול לזכות בה דודאי אין כוונתו רק כדי להפקיע מעליו איסור שבת (טור) ודוקא בשבת אבל ביום טוב אין אדם מצווה על שביתת בהמתו ביום טוב: (ב"י סימן ש"ה בשם שבולי הלקט): (7) ישראל שהשכיר שוורים לאינו יהודי לחרוש בהם וחורש בהם יש מתירים אם קבל עליו האינו יהודי אחריות מיתה וגזילה וגניבה ויוקרא וזולא ויש אומרים דכיון שאין האינו יהודי יכול למכרה אם ירצה נקראת בהמת ישראל (ועיין למטה בסימן זה):

סֵדֶר לְקוּטֵי תַפְּלֹת הַיּוֹמִי:

תַּפְּלָה מֵט תְּרַכַּג: צוּר לְבָבִי וְקְדוּשִׁי, צוּר עוֹלָמִים, יוֹצֵר הַכֹּל, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת, יוֹדֵעַ

חֶזֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתמו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
חזק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַתְּעַלּוּמוֹת, אַתָּה יַדְעָתָ אֶת לְבָבִי אַתָּה יַדְעָתָ אֶת עֵצִים תִּבְעֵרְתָּ
קִדְשֵׁת אֹר הָאֱלֹהִים הַשׁוֹפֵעַ בְּלִבִּי, כִּי אֲנַחֲנוּ חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל
וְשִׁכְיֵנֶת אֱלֹהֵיךָ בְּתוֹךְ לְבָבֵנוּ עַל כֵּן הוֹמָה עָלַי לִבִּי, לִבִּי כִּכְנוֹר
יִהְיֶה "כָּלָה שְׂאֵרֵי וּלְבָבִי צוֹר לְבָבִי וְחֵלְקֵי אֱלֹקִים לְעוֹלָם נִכְסְפָה
וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחֻצְרוֹת ה', לִבִּי וּבְשָׂרֵי יִרְנָנוּ אֵל אֵל חַי" וְרִשְׁפֵי
שִׁלְהֵבֶת לְבָבִי הַבוֹעֵר וְנִכְסָף אֵלֶיךָ, מֵיָם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹתָהּ
וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ, כִּי אֹר לְבָבִי מְקַשֵּׁר וּמְחַבֵּר בְּאוֹרְךָ הַגָּדוֹל
הָאֵין סוֹף עַל כֵּן אֹר לְהַבִּיּוֹת לְבָבִי הוּא עַד אֵין סוֹף כִּי אֵין סוֹף
וְאֵין תְּכֵלִית לְתִשׁוּקָתִי אֵלֶיךָ, וְגַעְגּוּעֵי וְחִפְצֵי וְכִסְפֵי חֶזֶק וְאַמִּיץ
אֵלֶיךָ בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ עַד אֲשֶׁר לְפִי עֵצִים אֹר לְהַבִּיּוֹת הַלֵּב עַד אֵין
סוֹף וְתִכְלִית לֹא הָיָה אֲפָשֶׁר לַעֲשׂוֹת שׁוֹם עֲבוּדָה כָּלָל, כִּי אֹר
קִדְשֵׁת לְבָבִי, בּוֹעֵר וּמִתְלַהֵב אֵלֶיךָ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ וּבְרָצוֹן חֶזֶק,
לְהִיּוֹת דְּבוּק וְנִכְלָל בְּךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד; אַךְ אַתָּה גְּלִיתָ לָנוּ עַל
יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר אֵין רְצוֹנְךָ בְּזָה, וְלֹא זֹאת הִיְתָה כּוֹנֵנְתְּךָ
הַקְּדוֹשָׁה בְּבְרִיאָתָנוּ כִּי אַתָּה יַדְעָתָ כִּי בְּשָׂר וְדָם אֲנַחֲנוּ, וְאֵי אֲפָשֶׁר
לָנוּ לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּךָ תָּמִיד, וְאַתָּה חָפִץ בְּעֲבוּדָתָנוּ בְּעֲבָדוֹת
וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה בָּאנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה הַשָּׂפֵל לְעַבְד
אוֹתְךָ בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת עַל כֵּן גְּזַרְתָּ עָלֵינוּ לְבִלִּי לְהֵרֵם
לְעֵלּוֹת אֵל ה', וְלְבִלִּי לְבָעַר אֵלֶיךָ יוֹתֵר מִהַמָּדָה וּגְזַרְתָּ עָלֵינוּ
לְצַמְצֵם אֹר הַהִתְלַהֲבוֹת שֶׁבְּלִבָּנוּ, וְלַעֲשׂוֹת חָלָל פָּנּוּי בְּלֵב כְּמוֹ
שְׁכַת־טוֹב: "וְלִבִּי חָלָל בְּקִרְבִּי" כִּדִּי שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְצִיר בְּלִבָּנוּ
כָּל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת וְקְדוּשׁוֹת, וְלַהֲמִשִּׁיךְ עָלֵינוּ עַל עֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת,
וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֶיךָ הַטוֹבִים, וְלַהֲתַדַּבֵּק בְּמַדּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת, וְלַעֲבֹד
אוֹתְךָ בְּהַדְרָגָה וּבְמָדָה וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְקַבֵּל עָלֵינוּ עַל מַלְכוּת
שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְלִגְלוֹת מַלְכוּתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה הָיָה כּוֹנֵנְתְּךָ

בְּבִרְיַאת הָאָדָם בְּדֵי שְׂיִתְגַּלָּה מַלְכוּתְךָ בְּעוֹלָם:

תִּרְכָד: וּבִכְן בָּאתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹקֵי אֲבֹרָהָם
 אֱלֹקֵי יִצְחָק וְאֱלֹקֵי יַעֲקֹב, וְאֱלֹקֵי כָל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּים אֱלֹקֵי
 הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים וְאֱלֹקֵי כָל יִשְׂרָאֵל, יְהִמוּ נָא וַיִּכְמְרוּ נָא
 רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ עָלַי, עַל פָּגוּם וּמַבְלָבֵל כְּמוֹנִי, וְתוֹרְנִי וְתִדְרִיכְנִי
 בְּאֱמִתְךָ וְתִלְמַדְנִי, שְׁאֵזְכָּה לְדַעַת בְּאֱמֶת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעַנְיִן זֶה,
 בְּאֵיזָה דְרָךְ בְּאֵיזָה אַפֵּן לְצַמְצַם הָאוֹר בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה כְּרִצוֹנְךָ
 הַטּוֹב בְּאֱמֶת כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְכֶסֶף אֵלֶיךָ תָּמִיד,
 וְלְהַשְׁתַּוְּקֶק אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת, וְלָרוּץ אֵלֶיךָ "כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֶרְחָ" הַזֶּה
 שְׁהֵייתִי יָכֹל לֵילֵךְ בְּזִמָּן שְׁהֵייתִי נְזוּף מִלְּפָנֶיךָ כִּי כְּבָר כִּלִּיתִי יָמַיִם
 וְשָׁנַיִם הַרְבֵּה בְּהֶבֶל וָרִיק מָה אוֹמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם וּמָה אֲסַפֵּר
 לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים אֵינִן לִי פֶה לְהִשְׁיֵב וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֵאשׁ
 וּבְמִקוֹמוֹת אֵלוֹ שְׁנַת־פַּסְתִּי בָהֶם בְּעוֹזוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, בּוֹדֵאֵי אֵינִן שׁוֹם
 דְּרָךְ לְצֵאת מֵהֶם בְּהַדְרָגָה כְּסֵדֶר וּבּוֹדֵאֵי הַהִכְרָח לְבָרַח מִשָּׁם
 מְהֵרָה, וְלָרוּץ מִשָּׁם בְּמַהֲרֹת וּבְזָרִיזוֹת גְּדוֹל, לְמַהֵר לְהַפְלִיט עַל
 נַפְשִׁי, וְלִבְלִי לְהַבִּיט אַחֲרַי, כִּי לֹא אוֹכֵל לְהִתְמַהֵמָה עוֹד חֵם וְשָׁלוֹם
 אֲפִלוֹ כִּרְגַע וְאַתָּה צָרִיךְ לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּים עָלַי, הַגְּנוּזִים
 אֲצִלְךָ, וְלְהוֹצִיאֵנִי מִהָרָח בְּזָרוּעַ עֵזְבָה, וְלִשְׂאֵא אוֹתִי עַל כַּנְּפֵי נְשָׁרִים
 וְלְהַבִּיא אוֹתִי אֵלֶיךָ, לְקָרִיבְנִי לְעִבּוֹדְתְךָ חֵישׁ קַל מְהֵרָה כִּי עֲדִין לֹא
 אֲבָדָה תְּקוּתִי וְתוֹחַלְתִּי מֵה' כִּי "חַסְדֵי ה' כִּי לֹא תִמְנוּ, כִּי לֹא כָלוּ
 רַחֲמָיו", אֲבָל אֶף־עַל־פִּי־כֵן אֲנִי מְכָרָח לְצַמְצַם אוֹר הַתְּלַהֲבוֹת
 לְבָבִי כַּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אָבִי שְׁבַשְׁמִים כִּי גָלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ לְכַמָּה
 פְּגָמִים בָּאתִי עַל יְדֵי רַבּוּי הַתְּלַהֲבוֹת חוּץ מִהַמְּדָה "וְאֲנִי בַעַר
 וְלֹא אֲדַע, בְּהִמּוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ" עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ אָבִי אָבִי, אֲדוֹנִי
 אֲדוֹנִי, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל וְקְדוֹשִׁי, צוּר לְבָבִי, הִרְיֵנִי מִשְׁלִיךְ עֲצָמֵי עֲלֶיךָ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתמח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הֲרִינִי מוֹסֵר גּוֹפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֵלֶיךָ לְבַד, "בְּיָדְךָ אֶפְקִיד
רוּחִי פְּדִיתָהּ אֹתִי ה' אֵל אֲמֶת אֵלֶיךָ ה' נַפְשִׁי אֶשְׂא" וְאַנִּי מוֹסֵר
כָּל לְבָבִי עֲלֶיךָ לְבַד "הוֹרְנִי ה' הֲרַכֶּךָ אֶהְיֶה בְּאַמְתֶּךָ, יַחַד לְבָבִי
לִירְאָה שְׂמֵךְ" הוֹרְנִי וְלַמְדֵנִי אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵינַי הַתְּשׁוּקָה
וְהַהֲתַלְהָבוֹת אֵלֶיךָ וְאֵיךְ לְצַמֵּצֵם אֶת הַהֲתַלְהָבוֹת, בְּאִפְּן שְׂאוּכָה
לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלִילֵךְ בְּדַרְכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְלְהִתְדַבֵּק
בְּמַדוּתֶיךָ הַטּוֹבוֹת וְלִקְבֹּל עָלַי תָּמִיד עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, בְּאֵימָה וּבִירְאָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה גְּדוּלָה, וְלַעֲבֹד
אוֹתְךָ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת: